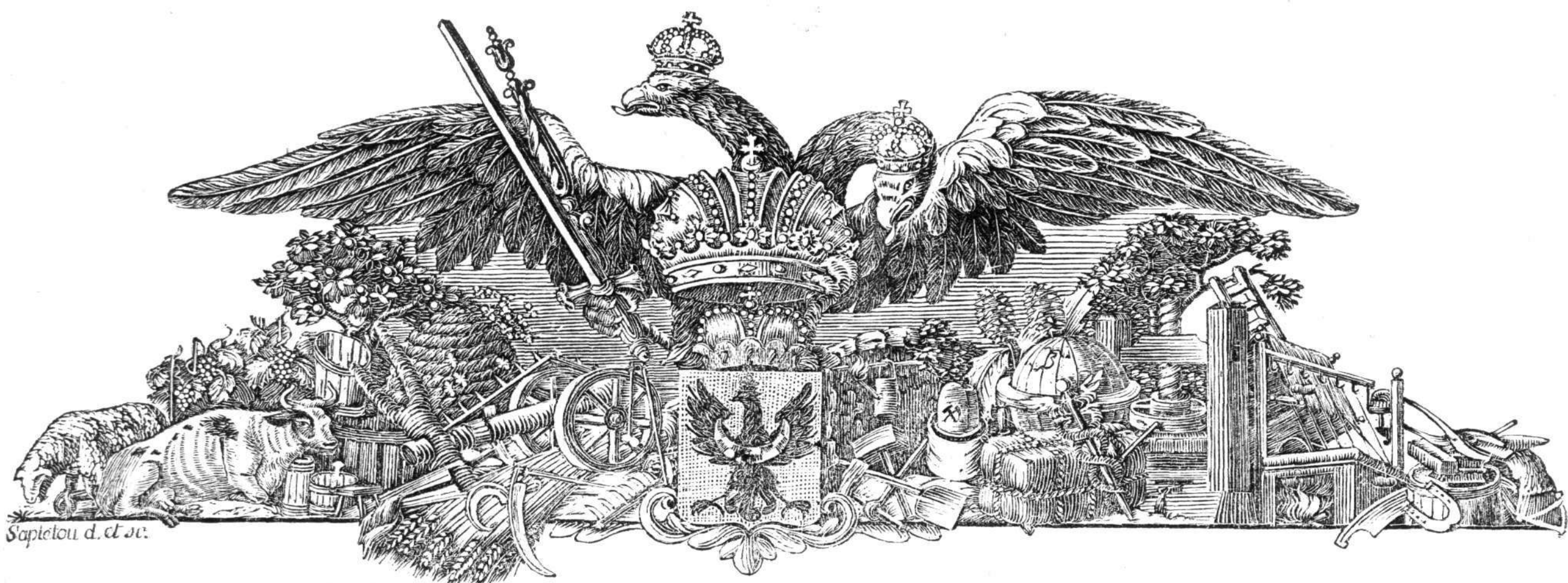

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 17. Svečana. 1847.

List 7.

Starček posvetúhu.

Pod lipo starček lep sedi,
Dovoljnost sije mu 'z oči,
Z naravo blago se raduje,
Prihod spomladi z njo praznuje.

Vesel' mu starčku nasprot
Na klop 'se vsede nek' gospod,
Še mlád — alj kot de b' bil v oblasti
Postáral se hudobnih strasti.

Posvetnim rajem le odpért,
Ga ne raduje božji vért,
Narava lepa, prerojena; —
Krog sebe gleda brez namena.

Al vérlo starčika sercé
Nakviško v mili pesmi gré,
Ki polna božjiga je dúha —
In 'z sanj zbudi tud posvetúha.

„Kakó se starček veselíš.
„Na pragu grôba tik stojíš?
„Potil bom revež merzlo rôso,
„Ko dozorím za smertno kôso.“

Odgovori mu: „Ravno zdáj
„Vesel zares sim bolj, ko kdáj,
„Ker blizo je presrečna dôba,
„De v kraj prišel bom unstran grôba.“

Po tem ga pros', naj mu pové:
Kak se, kak ne živeti smé,
De, kot on, se vesel ohrani,
In lice, čélo gubam vbrani.

„Sim delal, ko sim bil še mlad,
„In delam zdaj, ko star sim, rad;
„Jedila proste le sim vžíval,
„Na kmetih svoje dni prebival.“

„Sim hodil zmirej srednjo pót; —
„Kar zlat' mu zdravju je nasprót,
„Sim varoval se, ino zlasti:
„Sovraštva, jeze — hudih strasti.“

„Takó do zdaj sim živel zdrav,
„Šlo opravilo mi je práv;
„Vest teška me za nič ne peče;“ —
Takó gospodu starček reče. —

Zdaj v bližnji cerkvi pozvoní —
Se vzdigne starček in hití,
Nedeljo sveto praznovati,
Čast in zahvalo Bogu dati.

Pušóbnik pa je ginjen vés;
In rano vdarjeno — svoj kës —
Zamišljen s palco v pések piše —
Za dni zgubljene milo zdiše!

Emanuel Tomšič.

Bratovšnja sv. Florijana

ali

notrajno-avstrijska pogorelska družba za Štajarsko, Koroško in Krajnsko deželo v letu 1846.

V pretečenim letu je bilo zmed vsih poprejšnjih let nar več pogorov, pa tudi deležnikov je toliko na novo k družbi perstopilo, de nikdar toliko ne v pretečenih letih. Zavoljo silno obilnih pogorov se bo letas letno plačilo *) po 17 krajcarjev od 100 gold. zavarvane cene plačevalo; kër je pa silo veliko deležnikov perstopilo, kterih perstop se le v tekočim letu v rajtingo pride, se bo za prihodnje leto plačilo gotovo zmanjšalo.

V letu 1846 je k družbi na novo perstopilo tri tavžent, sto in 75 deležnikov, namreč iz Štajarskiga 2119, tedej 897 več od lani; iz Koroškiga 571, le 15 več od lani; iz Krajn-

skiga 485, tedaj 204 več od lani *). Tudi je v pretečenim letu clo malo deležnikov prostovoljno od družbe odstopilo, in tudi odverženih iz družbe zavoljo nemarnosti in pozabljivosti v plačevanju je bilo le 288, tedaj 458 menj od lani.

Pogorelska družba je pogorelcem v pretečenim letu 129,302 gold. srebra povernila, to je Štajarcam 63,347 gold. Korošcam 32,251 gold. Krajncam pa 33,700 gold. — vsiga skupej 69,812 gold. več od poprejšnjiga leta. Zavoljo tega je moglo tedej letašno létno plačilo povikšano biti. Tudi v pretečenim letu se je trem pogorelcem prigodilo, de niso škode povernjene dobili, kër so zamudili letno plačilo odrajtati, kar se mora po zapovedi vsako leto zadnji čas do zadnjiga Sušca ali 10 dni po sv. Jožefu zgoditi.

Pri ti priložnosti je treba še tega le opomniti: Od tistiga časa, kadar spisek za letne plačila od vikšiga družbniga vodstva pride — kar se neke 3 ali 4 dni po Svečnici zgodi in se zavarvan-

*) Leto pogorelske družbe se začne 1. dan Grudna, končá se pa zadnjiga Listopada; za storjeno škodo, ki se je po pogoriših do zadnjiga Listopada leta 1846 prigodila, bojo letas deležniki po 17 kr. od 100 gold. zavarvane cene plačevali.

*) Tako je práv Krajnci! Veseli nas, de naša lanjska spodbada ni bila zastonj, ko smo vas k obilšimu pristopu podregali; in nadjamo se, de bo kmalo kmalo čas prišel, ko se bo sleherni posestnik v družbo sv. Florijana zapisal.

Vredništvo.